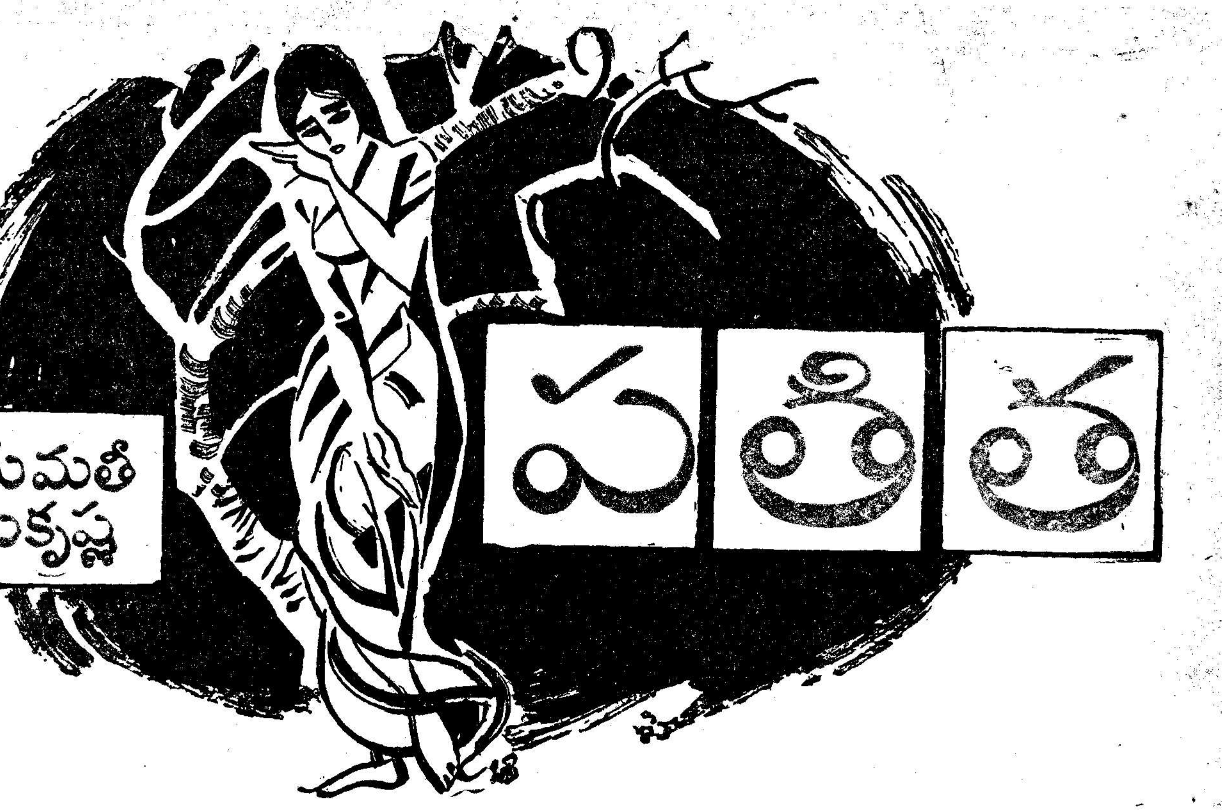

పతిత

భానుమతీ రామకృష్ణ

ఆమె ఎవరు? ఏమో...ఎవరికి తెలుసు?

ఆమెనుగురించి చెప్పడానికి ఎవ్వరూ యిష్టపడరు. ఎందుకో ఆమె పేరెత్తితే ఒళ్ళంతా తేళ్ళూ, జెర్రులూ పాకినట్లు బాధపడుతారు. "ఛీ ఛీ అదీ ఒక ఆడది! — మగవాళ్ళ పాలిటి రాక్షసి, తండ్రీ కొడుకుల్ని ఒక్కసారి బొట్టన పెట్టుకున్న ఘాతకి" అంటారు అందరూ. ప్రపంచం ఆమె కెందుకిన్ని బిరుదులిచ్చింది! — ఆమె ఏం నేరం చేసింది. అందరూ ఆమె నెందుకింత అసహ్యించుకోవాలి! ఎవర్నడిగేది? ఆమెనే అడగాలి. ఆమె నెట్లా కలుసుకోడం!—ఆమెతో మాట్లాడిన ప్రతివారినీ తేలిగ్గా చూసే ప్రపంచాన్ని ధిక్కరించగలిగితేనే ఆమెతో మాట్లాడాలి.

ఆమె వీధి చివర్నవున్న హోటల్లో ఏదో పనిచేస్తోందని తెలిసింది. ఎప్పుడెప్పుడూ వచ్చి ఎదురింటి వకీలుగారి బంగళా గేటుముందు కాసేపు నిలబడి వెళ్ళిపోతూ వుంటుంది. ఆమె గేట్లోకి రాగానే వకీలుగారు పనివాళ్లచేత గేటు మూయించడం ఎన్నోసార్లు చూశాను. ఏమి విచిత్రం! ఆమె వకీలుగారింటిముందు ఎందుకో విధంగా పడిగాపులు పడుతోంది! ఏదో గాథ వుందనిపించింది.

ఎదురింటి వకీలుగారి కూతురి పెండ్లి నిశ్చయమైంది. పెండ్లిరోజు వీధి వీధంతా కార్లతోనూ, జనములతోనూ నిండిపోయింది. పెండ్లినాడు ఆమెకూడా వచ్చింది. ఆమె నెవరూ పిలవలేదు. ఆమె వచ్చింది.

పెండ్లి హడావిడిలో వకీలుగారు ఆమెను చూడ్లేదు. కాని పందిట్లో వున్నవాళ్ళంతా ఆమెను చూశారు. గుసగుసలు బయలుదేరాయి. కొందరు యిల్లాండ్లు 'ఛీఛీ' అనుకుంటూ ఆమె గాలికూడా తగలని దూరాలకు వెళ్ళి కూర్చున్నారు. ఆమె మాత్రం గేటు దగ్గిర వున్న పందిరిగుంజ కానుకుని పీటలమీద కూర్చున్న పెండ్లి కొడుకుకేసి చూస్తూ, నిశ్చలంగా నిలబడ్డది. పాలిపోయిన ఆ ముఖం, లోతుకు పీక్కుపోయిన ఆమె కండ్లు హృదయంవున్న ప్రతివానినీ కదిలించి వేస్తాయి. [illegible] ఆమె విషాదవదనం, కృశించిన ఆమె శరీరం చూస్తుంటే ప్రజ లామెనుగురించి చెప్పుకునే కథలన్నీ కట్టుకథలే ననిపించింది. పట్టుమని పదైదేండ్లుకూడా నిండని ఆమె జీవితం ఎందుకట్లా వాడిపోయిందో అర్థంగాక బాధపడ్డాను.

పెండ్లికొడుకూ, పెండ్లికూతురూ తలంబ్రాలు పోసుకుంటున్నారు. ఆమె కండ్లల్లోనుండి రెండు అశ్రుబిందువులు రాలి పందిరి గుంజకు కట్టిన కొబ్బరి ఆకులమీద పడ్డాయి. ఆమె వెడలిపోయింది. ఎందుకో! వకీలుగారమ్మాయి పెండ్లికీ, ఆమె జీవితానికీ ఏదో సంబంధం వుండి వుండాలి. ఎవర్నడిగితే తెలుస్తుంది! ఒకవేళ ఎవరినైనా అడిగితే "నీకేం పోయేకాలం వచ్చింది. ఒక పతిత జీవితాన్ని గురించి తెలుసుకోవాలనే [illegible]" అనగలరు. ఆమె జీవితం పతనమయి పతిత అయిందా! లేక ఆమె పతిత అయి తన జీవితాన్ని పతనం చేసుకున్నదా, అన్న సమస్య నన్ను బాధించడం మొదలెట్టింది. ఏ సందర్భంలో ఎలాంటి క్లిష్టపరిస్థితుల్లో, ఆమెజీవితం పతనమయిందో అని నేనెవరితో నన్నా అంటే, "ఛా ఛా పరిస్థితులేమిటీ! ఒళ్ళు పొగరెక్కి పతనమయింది. దానికి వేరే కారణాలు కావాలా" అంటారు.

పెండ్లి అయిపోయింది.

ఉన్నట్లుండి పందిట్లో అలజడి బయలుదేరింది...ఆమె కింద పడిపోయింది. వకీలుగారు చూశారు ఆమెను. పండ్లు పటపట కొరుకుతూ "ఆ శనిముండను బయటకు ఈడ్చిపారేయండి," అంటూ మండిపడ్డాడు. "శుభమా అంటూ పెండ్లి జరుగుతూంటే, యీ దరిద్ర్యం ఎక్కణ్ణుంచి దాపురించిందీ!" అన్నారెవరో. ఎవరూ ఆమె దగ్గిరకెళ్ళకుండా దూరంగానే నిలబడి గుసగుసలాడుకుని నవ్వుకుంటున్నారు.

ఆమె చుట్టూమూగిన హృదయంలేని జనాన్ని తోసుకుని ఆమెదగ్గిరికి వెళ్లాను.

స్పృహలేని ఆమె కాళ్ళూ, చేతులూ కొయ్యబారిపోయాయి. నా హృదయం భ్రమించిపోయింది. తెలివితప్పి పడిపోయిన ఆమెముఖంమీద కాసిని నీళ్ళు చల్లడానికి కూడా అనుకోని పెద్దమనుషులే! [illegible] ఎక్కడికో [illegible] కార్లల్లో వెళ్ళిపోతున్నారు. పెండ్లివాళ్ళంతా లోపలి కెళ్ళి

... ఆమెను ఇక్కడ ఆపుకోలేనని తెలిసి ఎవ్వరికీ చెప్పలేను. నేనే పలుగురితో ... చేసిన ఆమె ముఖంలోని ... కాసటికి ఆమె మెల్లిగా కళ్ళు తెరిచి చూసింది. నాకేసి ... చూస్తున్న ప్రపంచాన్ని లెక్కచేయకుండా ఆమెను మెల్లిగా నడిపించుకుంటూ మాయింటికి తీసికెళ్ళాను. మొదట ఆమె కాదన్నది. ఆమెమీద జాలి చూపించే నన్ను కూడా ప్రపంచం వెలివేస్తుందని ఆమె భయపడ్డది. ప్రపంచాన్ని తృప్తిపర్చడంకోసం ఆత్మ విగర్హమైన పనిఎన్నడూ చేయని నేను ఆమె చివరగాక విధంగానే కోరగా ఆమెను సమాధానపరిచి యింటికి పిల్చుకెళ్ళాను.

"అమ్మా! నీవనుకో నాకు తెలీదు కాని యీ సమయంలో నీవు చేయూత నిస్తున్నావు. ఇంతవరకూ ప్రతి ఆడదీ నన్ను చూసి భయపడి, అసహ్యించుకుంటూ దూరంగా పోయిందే కాని, నామీద జాలి పడి నా గాథ వినాలని కోరలేదు.

"నేనూ ఆడదాన్నేనని, నాకూ హృదయముందని, నేనూ అందరాడవాళ్ళలాగే పెండ్లాడి భర్తతో కాపురం చేయాలనే అనుకుంటానని, చూస్తూ చూస్తూనే ఆడదీ తన జీవితాన్ని వరకు చేసుకోవడం ... గుర్తించలేదు.

"ఈనాడు ప్రపంచదృష్టిలో ... తను. ఇది నా జీవితానికి ... విస్మరించని నాబోటి బీదపిల్ల ... కబళించడానికి ప్రపంచంలో ... లుగా శిలాపుటి అవుతున్న ... ఇంటుకోలుంటారని ఎవరికి! ... 'తాతా' అని పిలిపించుకోనే ... తనంలో మూడవపెళ్ళి చేసుకో... అరదణాని కెందుక్కలగాలి! ... పెళ్ళికి వచ్చేయుమ్మని, మా... వేధించాలి! నాన్న ఒప్పు... కోపంతో అర్థం కుర్థం ఎరగని ... నాశనంచేయాలనే పట్టుదల ... నాని కెందుక్కలగాలి!

'వినాశకాలే విపరీతబుద్ధిః ... దుర్బుద్ధికి తనే బలిఅయినాడు. ... నా జీవితాన్ని కూడా బలిచేసు...

'బీదకుటుంబమైనా గౌరవ... లోనే పుట్టాను. నా ... పుట్టిపోయిన సంతానంలో ... నొక్కత్తెనే. నేను పుట్ట... పున్న అమ్మగుండెజబ్బు ... తెన్ను వచ్చేసరికి ఎక్కువయింది ... లోలుల తరచిచూస్తున్న ... గుండెజబ్బుకు సరైనమందు ... పోయాడు. ఆరుమాసాల ముం... అమ్మ ఒకరోజు రాత్రి ... లోకాన్ని విడిచిపెట్టిపో... విస్మరించని ఆ యింటికి ... య్యాను. నాకు పదిహేనేండ్ల ... అమ్మను మందిప్పించి బతికిం... పోయానే అన్న దిగులో ... నా వివాహంఎట్లా అవుతుందా ... పట్టుకుందని నే నెరగను. కట్నా... లేని నాన్న నా పెండ్లిఎలా ... ముందు యిరుగు పొరుగువాండ్లకు ... అయింది.

"ఒకరోజు సాయంకాలం ... నన్ను ఆ వూరు కరణం చూ... ముగా దార్లో నన్ను ఆపి కులం ... ఎవరో నాన్నను తెలిసిన ... కున్నానే గాని ఆవూరకరణం ... మొదట్లో నాకు తెలీదు. మర్నా... కోసం మా యింటికి వచ్చారు ... కరణం-నాన్నతో మాట్లాడిన ... పెను గ్రహించింది; నన్ను ... చేసుకుంటానని నాన్నను నిర్బంధి... నాన్న ఒప్పుకోలేదు. 'తల్లిలేని ... గొంతు చూస్తూ చూస్తూ కో... బతికుండగా నా బిడ్డను ... కివ్వలేను' అని నాన్న ఖచ్చితం... వాడు. కరణం కోపంతో నాన్న... చూస్తూ వెళ్ళిపోయాడు. నా...

...సింది. ఆ దుర్మార్గుడు నా కోసం నాన్న ...ం బాధలు పెడతాడో నన్న దిగులు పట్టు...ంది. ఆ వూరు కరణాన్నిగదా అన్న ...హంభావంతో ఆ ముసలివాడు యింత అన్యాయానికి పాల్పడ్డాడు. బావినీళ్ళకెళ్లిన నాపైపు ఎందుకట్లా వక్రదృష్టులు ...పాడో, ఎందుకు నన్ను అనవసరంగా ...వీధిలో నిలిపి మాట్లాడాడో నాకప్పు...మైంది ... అందమైన ఆడపిల్ల కంటబడ...సే తన వయసుసంగతి కూడా మర్చి...యి ఆ ముసలి వాడు మూడవ పెండ్లికి సిద్ధమయినాడు — ...గాం మూడవపెండ్లికి నన్నడిగిన సంగతి ...కు తెలీదనుకున్నాడు నాన్న - నాకు ...సే బాధపడతాననే వుద్దేశ్యంతో నాన్న ...కు చెప్పలేదని గ్రహించాను.

"ఒకరోజు నాన్న బయట్నుంచి వస్తూనే పంచ మంచంమీద విసిరేస్తూ "ఛీ వీడూ ...మనిషేనా! పెండ్లికూడా దాటి...యి వూరుమీదబడ్డ తాగుబోతు కొడుక్కు ...చేసి ముక్కుకు తాడేయడం చేత ...తగుదునమ్మా అంటూ తనే మూడవ ...కి తయారయ్యాడు - పైగా నన్ను ...స్తాడా! కరణం మాట కాదని అనవస...కయ్యానికి కాలు దువ్వుతున్నాడట. ...లేని వూరుపెద్దలు కూడా కరణం ...కి తాళం వేస్తున్నారు—థూ... వెధ...రు—వెధవ మనుషులు—వెధవ బుద్ధులు"

నాన్న అంతకోపంగా వుండటం అరుదైన...ను -ఏదో తెలీని భయం వస్తూన...ంది -"కరణం ఏమని బెదిరిం...నాన్నా!" అని అడిగాను. ...ం ఏమడిగానో నాకూ ...డా ...యిందని గ్రహించిన నాన్న "పిచ్చి ...వరు బెదిరించినా నేను బ్రతికుం...జీవితం కపాలపాలు కానివ్వను" అని ...మురుతూ కండ్ల నీళ్ళు పెట్టుకు... నాన్న కన్నీళ్ళు చూసి నేనూ ...ను.

...మర్నాడే పట్నంనుండి నా కొక సమ్మంధం వచ్చింది. స్థితిమంతుడూ, ...వకీలూ అయిన ఆ అబ్బాయి తండ్రి ...ంగా నాన్నతో మాట్లాడ్డానికి వచ్చాడు. వకీలుగారు నన్ను చూడాలనుకున్నారు. మంచి నీళ్ళుకావాలనే సాకుతో నాన్న నన్ను పిలిచాడు. రెండుగ్లాసుల మంచినీళ్ళు పట్టుకెళ్లానుముందు గదిలోకి. వకీలుగారు నన్ను చూస్తూనే "మా అబ్బాయికి మీ అమ్మాయి తప్పకుండా నచ్చుతుంది" అన్నారు సంతోషంతో చిరునవ్వు నవ్వుతూ. నేను సిగ్గుతో లోపలి కెళ్ళిపోయాను. వకీలుగారు ఆ తర్వాత కొంచం సేపు నాన్నతో మాట్లాడి వెళ్ళిపోయారు. నాకు మంచి సమ్మంధం కుదిరిందన్న సంతోషంతో నాన్నకు వెయ్యి ఏనుగుల బలం వచ్చింది. ఎన్నడూ చూడని సంతోషం ఆయన ముఖంలో ఆరోజు చూశాను. ఎంతో ఉత్సాహంతో నాన్న నా దగిరికొచ్చి "నా చిట్టితల్లీ నీ కష్టాలు గట్టెక్కాయి. నీ అదృష్టం కొద్దీ స్థితిమంతులింటి సమ్మంధం కట్నం లేకుండానే కుదిరింది. ఆ అబ్బాయి యింజనీరింగు చదువుతున్నాడట. అందమైన పిల్లయితే బీదపిల్లయినా చేసుకుంటానన్నాడట. ఒక్కగానొక్క కొడుకు యిష్టప్రకారం చేయాలని వకీలుగారు తీర్మానించారు. నాలుగురోజుల్లో నిన్ను చూట్టానికి అబ్బాయి వస్తాడట. ఇదుగో ఆ అబ్బాయి ఫోటో,"

★ పతిత ★

అంటూ నాన్న నాచేతి కొక ఫోటో యిచ్చాడు. నాన్న ఎదట చూట్టానికి సిగ్గు పడ్డ నేను ఫోటో తీసుకుని పెరట్లోకి పరుగెత్తాను. నిజంగా అంత అందమైనవాడూ, ఆస్తిపరుడూ నాకు భర్త కాబోతున్నందుకు నా అదృష్టాన్ని నేను అభినందించుకోకుండా వుండలేకపోయాను.

రోజూ ఆ ఫోటో చూసి మురిసిపోతూ మనసులోనే ఎన్నో గాలి మేడలు కట్టుకున్నాను. వారంరోజులు ఎప్పుడైపోతాయా, ఎప్పుడా అబ్బాయి వస్తాడా అని వెయ్యి కండ్లతో ఎదురు చూశాను.

వారం రోజులైంది. ఆఅబ్బాయి రాలేదు. కాని ఆ అబ్బాయి తండ్రి దగ్గిర్నుంచి జాబు ఒక టొచ్చింది.

"మీ అమ్మాయి వ్యభిచారిణి అని తెలీకుండా మా అబ్బాయికి చేసుకుందా మనుకున్నందుకు విచారిస్తున్నాను. మీరు నన్ను మోసం చేయాలని చూసినా, మీవూరి పెద్దలు కొందరు నన్ను కాపాడారు" అని నాన్న చదువుతూంటే భరించలేకపోయాను. తల గోడకేసి కొట్టుకున్నాను.

"ఇదంతా ఆ దుర్మార్గుడు కరణం చేసిన పని. వాడికి నే నేం అపకారం చేశాను? నా బిడ్డ వ్యభిచారిణి అని చెప్పడానికి వాడికి నోరెట్లా వచ్చింది?" అని నాన్న ఏడుస్తూంటే నేనూ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చాను.

ఆ జాబు చూసినప్పట్నుండీ అసలే మనోవ్యాధితో కృశించిన నాన్న ఆరోగ్యం పూర్తిగా చెడిపోయింది. జ్వరంతో మంచం పట్టాడు. ఒకరోజు రాత్రి పిచ్చిపిచ్చి మాటలు మాట్లాడ్డం మొదలెట్టాడు. నాన్న పక్కనే కూర్చున్న నేను భయపడిపోయాను. "నాన్నా నాన్నా" అని పలకరించాను. జ్వర తీవ్రతలో నాన్న మూసిన కన్ను తెరవలేకపోయాడు. కాని ఎండిపోతున్న పెదాలు తడుపుకుంటూ ఏదో తనలో తాను గొణుక్కోడం మొదలెట్టాడు. "ఆ కరణం - వాడు - దుర్మార్గుడు- వాడిని చెల్లాడవు - తల్లీ - ప్రాణం - పోయి నా వరే...వాడికి లొంగకు...నీ జీవితం - నాశనం చేయాలని - కంకణం కట్టుకున్న - ఆ కరణంమీద కసి తీర్చుకోకుండానే - పోతున్నాను - నిన్ను ఒంటరిదాన్ని చేశా నన్న బాధ - బాధ -" అంటూ ప్రాణాలు వదిలేశాడు. అమ్మ చచ్చిపోయినప్పుడు నా పక్కన నాన్న వున్నాడు. నాన్న చచ్చిపోయినపుడు నా పక్కన ఎవరూ లేరు. అర్ధరాత్రి ఒక్కర్తినే. నే నాన్న పక్కన కూర్చుని గుండెలు పగిలిపోయేట్టు ఏడ్చాను. తెల్లవారి యిరుగుపొరుగువాళ్లంతా వచ్చారు. నాన్నకు చేయాల్సిన క్రియలన్నీ చేశారు. కరణంకూడా వచ్చాడు కల్లబొల్లి విచారం ప్రకటిస్తూ. ఆ నీచుణ్ని చూడగానే నా హృదయం మండిపోయింది. నా తండ్రిని అన్యాయంగా చంపిన ఆ హంతకుడిమీద కసితీర్చుకో[illegible] నిద్ర పోకూడ దనుకున్నా[illegible]

నాన్న చనిపోతూ[illegible] అప్పులవాండ్లు యింటిమీద అప్పందంటూ వచ్చారు. నాన్న నాకు ఎన్నడూ చెప్పలేదే! ఇదీ కరణం పన్నాగమేనా! నాన్న నాకు మిగిల్చిపోయింది అయిల్లు ఒక్కటే — అదీపోతే నేనెక్కడుండేది!

"మాయింట్లో వుండవుగానిలే భయపడకు..." అన్నాడు కరణం. నేనా! కరణంయింట్లో వుండడమా? నాన్న బ్రతికుండగా నన్ను మాతవ పెండ్లి కిమ్మన్న అనీచుడు నాన్న చనిపోయాక తనయింట్లో వూరికే కుంపుడుకత్తెలాగా వుంచి నా జీవితం సర్వనాశనం చేయాలని తలపెట్టాడు. కోపంతోనూ అవమానంతోనూ ఒళ్ళంతా ఒణికిపోయింది. మనసి కకణాన్ని దేవుడుగా భావించే వూరిపెద్దలంతా నన్నే తిట్టారు. "తండ్రిలాంటివాడు పిలుస్తుంటే వెళ్లనంటావేం?" అంటూ. ఆ దుర్మార్గుడు నాకు తండ్రిలాంటివాడు కాడనీ, తండ్రిలాగా నన్ను పిలవడంలేదనీ నేనెలా ప్రపంచాన్ని నమ్మించేది? దిక్కులేని నామాట ఎవరు నమ్ముతారు? కరణంమాటే నమ్ముతారు. నాన్నమాటలు జ్ఞాపకంవచ్చాయి. ఆ దుర్మార్గుడిమీద పగతీర్చుకున్నదాకా నాన్న ఆత్మకు శాంతిచేకూరదు. కరణంమీద కసితీర్చుకోవాలంటే కరణం యింటికి వెళ్ళాలి. నాజీవితంవీ మైపోయినాసరే కరణంమీద పగతీర్చుకోవాలి. కరణం యింటికి వెళ్లడానికి ఒప్పుకున్నాను. ఒళ్ళు తెలీని సంతోషంలో కరణం నాకోసం బండి పిలిపించాడు. సీతను రావణాసురుడు లంకకు తీసుకెళ్ళినట్టు, కరణం నన్ను లంకలాంటి తనింటికి పిల్చుకెళ్లాడు.

నేను కరణంవుంటే పెద్దింట్లో వుండనన్నాను. కరణం తన కొడుకు స్నేహితులు పట్నంనుండివస్తే వుండడానికని యింటి వైపల కట్టించిన రెండుగదుల చిన్నయింట్లో నన్నుంచాడు.

కరణం యింటికి నేను వెళ్ళిన మర్నాడే కరణం కొడుకు పట్నంనుంచివచ్చాడు. కరణం కొడుకు మంచివాడు కాడనీ, చాలా చెడ్డవాడనీ నాన్న ఒకప్పుడు చెప్పింది జ్ఞాపకం వచ్చింది—నా మనసులో కొత్త భయం ప్రవేశించింది—కరణంమీద కసి తీర్చుకోవాలనుకున్న నేను కొత్తకష్టాలు కొనుక్కోడానికి రాలేదుగదా! అన్న దిగులు పట్టుకుంది. ఎన్నడూ యితర్లకు హాని తలపెట్టడం చేతకాని నేను కరణంమీద కసి ఎట్లా తీర్చుకోగలను! కోపంలో మతిచెడి పగవాడియింట్లో వచ్చివున్న నామీద నాకే అసహ్యం కలిగింది.

కరణంకొడుకు ఒచ్చినరోజు సాయంకాలమే తోటలోవున్న నన్నుచూసి వెకి[illegible]లు మొదలెట్టాడు. తండ్రికి తగ్గకొడుకు [illegible]కున్నాను. ఆరోజునుండీ తోటలోకి వెళ్ళడం మానేశాను. గదిలోనే కూర్చుని ఏంచేయాలో తోచక నాన్నను తల్చుకుని నిశ్శబ్దంగా ఏడ్చేదాన్ని. రెండురోజుల తర్వాత సాయంకాలం ఆరుగంటలకు పని మనిషి నాకోసం మల్లెపూలచెండు తీసుకొచ్చి యిచ్చి వెళ్లింది. ఎన్నడూ పూలుపెట్టుకోని నేను ఆ పూలచెండుచూసి ఆశ్చర్యపడ్డాను. ఎవరు పంపారు! కరణమా! చెండువిప్పాను. చిన్నచీటీ ఒకటి కిందపడింది.

"యీరాత్రి పదకొండు గంటల ప్రాం తంలో నీ గదికి వస్తున్నాను. నీతో మాట్లాడాలి. తలుపు తీసేవుంచు...మోహన్."

అని వుంది ఆ చీటీలో. తండ్రీ కొడు[illegible]

(47-వ పేజీ చూడండి)

జామ్-బక్
శమనపర్చి మాన్పును!
మీరు జామ్-బక్‌ను వాడిశే తరువాత మంట పెట్టదు. ఎందుకనగా, దానిలో ఎన్నబడిన మూలికా అంటువిరోధక ఓషధులు గలవు. చర్మవాపులకు, తలగడ్డ వొల్లు నొప్పులకు, లోక ప్రసిద్ధమైన జామ్-బక్‌ను వాడండి. అయింట్‌మెంటు జామ్-బక్‌లో మీకు తక్షణ శమనము గలుగును. దీనిలో జంతు క్రొవ్వులు మాసెలు లేవని గ్యారంటీ చేయబడినది.
చర్మ వ్యాధి నివారణకు, చర్మ సౌందర్యమునకు, ఒక్కటే — జామ్-బక్ తిగటగా లేని ఔషధ క్రీమును వాడి చూడండి.
Zam-Buk
జామ్-బక్
మూలికా బామ్
మరియు
ఔషధ క్రీమ్
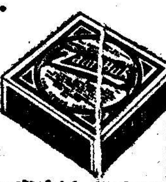
ఇది మందుం వ్యాపారు లందరివద్దను దొరుకును.
సి. ఇ. ఫుల్‌ఫోర్డ్ (ఇండియా) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ బొంబాయి.
సోల్ ఏజెంటు: దాదా & కో,
86, వైనప్ప నాయక వీధి మద్రాసు-1.

★ పతిత ★

(34-వ పేజీ తరువాయి)

తిర్గరూ ఒకే ఆడదానికోసం ప్రయత్నిస్తున్నారు ఒకళ్ళకు తెలీకుండా మరొకళ్ళు. -ఎంత ఘోరం! ముసలి తండ్రికి, తాగుబోతు కొడుక్కూ ఒక దిక్కు లేని ఆడపిల్ల జీవితం ఆటవస్తువుగా కావాలి. ఏం చేయడం! ఎవరికి చెప్పడం! కరణంతో చెప్తే! చెప్పకూడదు—కొడుకు ద్వారానే కరణం మీద కసితీర్చుకోవాలి. ఏవేవో మనసులో పిచ్చి పిచ్చి వూహాలు కలిగాయి. ఓ వైపు హృదయంలో ఆందోళన బయలుదేరింది. ఏమిటా ప్రతీకార వాంఛ! ఎందుకు! దీని వల్ల చనిపోయిన నాన్న తిరిగివస్తాడా! నా జీవితం నాశనం కావడానికి కరణం కారణమా! నా అదృష్టం బాగా లేకపోయి నప్పుడు ఎవరైనా అడ్డు వచ్చే వాళ్ళేగా! నా ప్రారబ్ధానికి ఎవరేం చేస్తారు! అనవసరంగా కరణంమీద నాకీ పగ ఎందుకు! దీనివల్ల జీవితంలో శాంతిదొరకదు!

కిర్రుమన్న తలుపుశబ్దం విని వులిక్కిపడి లేచి నిలబడ్డాను. కరణం! ఏదో విపరీతం జరగబోతోందన్న భయంతో నా గుండె వేగంగా కొట్టుకోడం మొదలెట్టింది. ముఖం వరకూ ముసుగు వేసుకున్న కరణం, నేను భయపడి వెనక్కు వెళ్ళడం చూసి "ఉస్, అరవక—అరిచావంటే పీక నులిమేస్తాను—" అంటూ నా దగ్గిరికి వచ్చాడు. నాపై ప్రాణాలు పైన్నే పోయాయి. ఏం చేయడం! ఒక్కసారి గది నాలుగు మూలలూ కలయజూచాను. కరణం నన్ను బలాత్కరించడానికి ప్రయత్నిస్తే, నా మాన ప్రాణాలు కాపాడుకోడానికి చాలా ఆయుధాలు కనిపించాయి. నెమ్మదిగా ధైర్యం కూడగట్టుకుని "అబ్బే మీ రొస్తే ఎందు కరుస్తాను! అరిచేదాన్నైతే మీ ఇంటికెందుకొస్తాను-కూర్చోండి" అన్నాను ఎంతో వినయంగా...

"కరణం నా మాటలకు సంతోషంతో పొంగిపోయాడు: "నాకు తెలుసు. నీవు నెమ్మదిగా దారికొస్తావని నేనప్పుడే అనుకున్నాను," అని వెకిలినవ్వు నవ్వుతూ మంచంమీద కూర్చున్నాడు. "ఇంకా నన్ను చూసి ఎందుకో భయం! రా నాదగ్గర కూర్చో" అంటూ ముందుకు వంగి నాచేయి పట్టుకోబోయాడు కరణం. సరిగా అదే సమయానికి మోహన్‌వచ్చాడు. "మోహన్! యీ దుర్మార్గుడు నన్ను బలాత్కరిస్తున్నాడు రక్షించు" అంటూ ఒక మూలకు పరుగెత్తాను. తాగివున్న మత్తులో తండ్రిని గుర్తుపట్టలేని మోహన్ "ఎవర్రా అదీ!" అంటూ పక్కనేవున్న రోకలి తీసుకుని కరణం తలమీద బలంగా కొట్టాడు. "మోహన్!" అంటూ పడిపోయాడు కరణం.

తనుకొట్టింది తండ్రినని తెలుసుకున్న మోహన్ మైకం ఒక్కసారి వదిలిపోయింది. ఖంగారుపడుతూ అక్కణ్ణుంచి పారిపోయాడు.

ఆదృశ్యం చూసిన నేను భయంతో స్తంభించిపోయాను. రక్తం మడుగులో స్పృహ లేకుండా పడివున్న కరణాన్ని చూస్తూ ఒక్కక్షణం ఆ గదిలో వుండలేకపోయాను. పక్కనేవున్న మునసబుగారింటికి పరుగెత్తుకెళ్ళాను. మాలాగే దీనవాడైనా నాన్నంటే ఎంతో అభిమానంగా చూసేవాడు పిల్లలుగల మునసబు. మోహన్ వ్రాసినవుత్తరం చూపిస్తూ, జరిగిన కథంతా చెప్పాను మునసబుతో.

"నీకేం భయంలేదుతల్లీ. ఆ దుర్మార్గుల పాపం పండింది. అందుకే చెరపకురా చెడేవు అన్నారు పెద్దవాళ్ళు" అంటూ భయంతో గడ్డకట్టుకుపోయిన నన్ను బుజగించాడు. తండ్రిలాంటి మునసబు. కరణం కుటుంబానికి నా తండ్రి శాపం తగిలింది. నాతండ్రి ఆత్మ శాంతించింది. యింక నేనేమైపోయినా ఫర్వాలే దనిపించింది. 'కరణం కుటుంబాన్ని నాశనంచేసిన బ్రహ్మ రాక్షసి' అంటూ వూర్లోఅందరూ నన్ను తిట్టడం మొదలెట్టారు. నావల్ల నాకాశ్రయం యిచ్చిన మునసబు కుటుంబం కూడా కష్టాల పాలవుతుందని భయపడ్డ నేను ఆవూర్లో ఒక్కక్షణం వుండదల్చుకోలేదు. ఎక్కడకెళ్ళేది! ఏం చేసేది! అంధకారంగా కనుపించిన నా భవిష్యత్తులో మినుకుమినుకు మంటున్న ఆశాజ్యోతి నా దగ్గరున్న ఆఅబ్బాయి ఫోటో ఒక్కటే.

"పట్నంవెళ్ళి నేరుగా ఆ అబ్బాయి తండ్రినిచూసి నా కష్టాలన్నీ చెప్పదలచుకున్నాను.

మునసబుదగ్గిర సెలవుతీసుకొని ఒకరోజు రాత్రి బయలుదేరి పట్నం వచ్చాను. ఎంతో కష్టంమీద వకీలుగారి అడ్రసు తెలుసుకోగలిగాను.

నన్ను చూడగానే వకీలు మండిపడుతూ, "ఛీ ఛీ సిగ్గులేక యింకా ఏ ముఖం పెట్టుకుని మా యింటి కొచ్చావ్!" అన్నాడు. అవమానంతోనూ, దుఃఖంతోనూ నా తల వంగిపోయింది. మా నాన్న చనిపోయాడని చెప్పాను. "తెలుసు, తెలుసు. నీ కథంతా నీ ఫోటోతో సహా పేపర్లో పడింది. కరణం కొడుకును వల్లో వేసుకుని కరణాన్ని అన్యాయంగా చంపించావు. నీవొక భయంకర నారీ పిశాచివి. నీ ముఖం చూస్తే పంచమహాపాతకాలూ చుట్టుకుంటాయి. వెళ్ళు, వెళ్ళు, నీ ముఖానికి పెళ్ళొకటి తక్కువ."

ఆ మాటలు విన్న నేను చచ్చిపోకుండా యింకా బ్రతికేవున్నాను. ఎంత మొండి ప్రాణం! ఇంక ఎక్కడికివెళ్ళినా నాకు విముక్తి లేదని తెలుసుకున్నాను. ప్రపంచం దృష్టిలో నేనొక పతితను. కాదని నేను ఘోషించినా ప్రపంచం నమ్మదు. కాని నేను పతితను కాలేను. కాగలిగితే సుఖపడేదాన్ని. ఆ సంగతి ఈవెర్రి ప్రపంచం గుర్తించదు.

"చావలేక బ్రతికివున్న నన్ను చూసి జాలి పడి ఈ వీధి చివరనున్న హాస్టల్లో పనియిప్పించింది మీలాంటి మంచి హృదయంగల ఒక తల్లి. హాస్టల్లో వుండే చిన్న చిన్న పిల్లల్ని చూస్తూ, వాళ్ళ ముద్దుమాటలు వింటూ కాసేపు నా కష్టాలన్నీ మర్చిపోయేదాన్ని. నాకూ పెండ్లయినటయితే, నేనూ బిడ్డల్ని కని వాండ్ల ముద్దుముద్దుమాటలు వింటూ మురిసిపోయేదాన్ని కదా అనిపించేది. కాని నేను దురదృష్టవంతురాలిని. నేనే అదృష్ట వంతురాలినైతే వకీలుగారి కోడల్ని అయ్యే దాన్ని. ఇప్పుడు జరిగిన పెండ్లిలో పెండ్లి కూతుర్ని నేనే అయ్యేదాన్ని. నన్ను పెండ్లాడాల్సిన వకీలుగారబ్బాయి ఏ అదృష్ట వంతురాలినో పెండ్లాడుతున్నాడు. నేను కూర్చోవలసిన ఆ పెండ్లిపీటలమీద ఏ అదృష్ట వంతురాలో కూర్చుంది. ఈ పెండ్లికి నేను రాకూడదని తెలిసీ నాకు తెలీకుండా నా కాళ్ళు పందిట్లోకి లాక్కొచ్చాయి. ఏక్షణంలో వకీలుగారబ్బాయి ఫోటో చూశానో ఆ క్షణంనుండీ అతనే నాభర్తను కున్నాను. ఈ రోజు అతను యింకొకళ్ళ భర్తకావడం నాకళ్ళతో నే చూశాను. ఇంక నేను జీవించడంలో అర్థంలేదు. నాకు జీవించాలనికూడా లేదు. దానికి తగినట్టే కొద్దిరోజులనుండి మనసు ఎక్కువగా బాధ పడ్డప్పుడు ఫిట్ వచ్చి ఎక్కడుంటే అక్కడ పడిపోతున్నాను. మీది మంచి హృదయం గనక యీ రోజు నాకోసం యింత కష్ట పడ్డారు. లేకపోతే యీలాగే ఎప్పుడో, ఎక్కడో పడిపోతాను. మా నాన్నదగ్గిరికి చేరుకుంటాను." అని ఆమె చెబుతూంటే దుఃఖం ఆపుకోలేకపోయాను. అభం శుభం ఎరగని ఒక అమాయకురాలి జీవితాన్ని ప్రపంచం అన్యాయంగా బలి తీసుకున్నది. వికసించని మొగ్గలాంటి ఆమె జీవితాన్ని ప్రపంచం తన యినపవ్రేళ్ళతో తుంచేసింది.

మా యింట్లో వుండమని ఆమె నెంతో బ్రతిమాలాను. ఆమె నవ్వింది: "జీవించాలని నాకు లేనప్పుడు జీవచ్ఛవంలాగా నేను బ్రతికి ప్రయోజనం ఏముంది! నాకోసం మీరు బాధపడకండి. నా జీవితాన్ని ఎవ్వరూ బాగు చేయలేరు. నా అదృష్టం యింతే. మీరు చూపిన ఆదరానికి ఎంతో కృతజ్ఞురాలిని. బ్రతికివుంటే మళ్ళీ కనుపిస్తాను" అంటూ ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

ఆమె మళ్ళీ కనుపించలేదు... ★